கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி—உகூ] பிரமோதூதவரு மாசிமீ [பகுதி-ச.
Vol. XXIX. February-March-1931. No. 4.

வெண்பாமாலையாராய்ச்சி.

[மதுரை, ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜ் ஆசிரியர்,
ஸ்ரீமாந் T. N. அப்பனையங்கார் எழுதுவது.]

[ருகூ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

[கோடை.]

உண்டாட்டயர்ந்த கொற்றவீரர் தாம் கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது வழங்குதல் கொடையென்னுந் துறையாம். தாம் உண்டுமகிழ்ந்தார், பிறரும் உண்டுமகிழுமாறு அவர்க்குப் பொருட் கொடைபுரிந்தனர் என மேலையதனேடு இத்துறைக்கு இயைபு காணத் தக்கது. இதுவே இத்திணையின் இறுதியாகத் தொல்காப்பியத்துக் கூறப்பெற்றது. ஆயினும் இந்நூலாசிரியர் இதன்மேலும் சிலதுறைகள் கூறினர். இது கிடக்க.

வறியராய் ஏற்றூர்க்கு மாற்றாது கொடுத்தலே ஈகையின் இலக்கணம். ஆதலால் இக்கொடை மேலேகூறிய பாதீடென்னுந் துறையுள்

அடங்காதாயிற்று. போர்த்தொழில் புரிவதில் ஒரொருவினைக்கென்று உரிமைபூண்டவரே பாதீடு பெறுவோராக, கொடையினைப்பெறுவார் அவரையொழிந்த ஏனை இரவலாளரே என்க.

"ஈண்டியநிரை யொழிவின்றி, வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவீசின்று" என்பது இத்துறைக்குரிய வரலாற்றுச்செய்யுளின் கொளு. இதனால் வெட்சிவீரர் மிக விருப்பத்துடன் கொடையினை மேற்கொள்வரென்பது போதரும். ஆகையால் அவர் அங்ஙனம் விரும்புதற்காரணம் இங்கு விரித்துரைக்கத்தக்கது.

கொடையாவது, ஈவோர் ஏற்போர் என்ற இருவர்க்கும் ஏககாலத்தில் இன்பந்தருவது. தாம் இன்புறும்பொருளைப் பிறர்க்குக் கொடுப்பதால் அவரும் இன்புறுவர். அவர் இன்புறக்கண்டு மீண்டும் தாம் இன்புறுதல் கூடும். ஆகலின் இவ் வீதலின்பம் ஒருதலைநுகர்ச்சியேயுள்ள ஏனை உலகவின்பம்போலாது, அவற்றின் இருமடி உயர்ந்து வேறாகச் சிறப்புறுகின்றது. இதனால் இஃது இம்மைக்கண் நுகரும் ஒரு பேரின்பமென்று பேசுந்தரத்தது. இதனையே "ஈத்துவக்கும் இன்பம்" (குறள். 228.) எனத் தெய்வப்புலவரும் திருவாய்மலர்ந்தனர். இச் சீரிய இன்பம் இங்கு வீரியராலும் விழையப்பெற்றதாம். உண்டாட்டயரும் உவகையினும் மிகுதியாக இக்கொடைக்கடனாற்றலை வெட்சியார் விரும்பி மேற்கொள்வர் என்க.

இதுவேயன்றி, கொடையுங் கொற்றமும் வீரரிடத்து இணைபிரியாமல் இயைந்துநிற்பன. பற்றலர்த்தேய்த்த கொற்றவர்க்காயினும் பெற்ற செல்வப் பெருவளமுழுவதும் உற்றவர்க்குதவலே உறுபுகழ் விளைக்கும். கொடையில்லாவழிக் கொற்றமும் இல்லையாய்முடியும். விரவலரிடத்து அரியவாகக்கொண்ட பொருள்களை இரவலரிடத்து எளியவாகக் கொடுக்குந் தன்மையால், இதுபோன்ற படைப்புப்பலபடைக்கும் ஆற்றலர் என, மறவாது தழுகண் மலையிலக்காகும். ஆகையால் இங்கு அவ

ரது கொடையின்மிகுதி கூறியதெல்லாம், அவர் வீரத்தின்பெருமையை விளக்கியதாகவே கொள்ளப்படும். இக்காரணங்களால் இவ் வெட்சித்திணைக்கண் இத்துறை மிகமிக இன்றியமையாததென்பது தெளிவாம். இச்சிறப்புப்பற்றியே இந்நூலாசிரியரும் இத்துறையினை "உயர்கொடை" என விசேடித்தார்.

இனி, இதன் வாலாற்றுச்செய்யுளில், வெட்சிவீரர் சிலையாற்றந்த வளம், கிணையன் துடியன் விறலி பாண் வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் என்றதன் நயம் ஆழ்ந்து சிந்தித்தற்குரியது. இங்கு வளம் என்றது ஆநிரையாகிய செல்வத்தை. பாண் என்றது பாணனை. கிணையன் முதலியோர் இரந்துசென்மாக்களாவர். இதனுள், துறைப்பொருளாகிய கொடை குறிப்பாலன்றி வெளிப்படுவதன்று.

இங்ஙனம் செய்யுள்செய்தது, ஏற்றலும் ஈதலும் வேண்டாது எவரும் தாமே உரிமைகொள்ளவிடுத்த கொடைவீரரது வரையாத வள்ளன்மைதோற்றுதற் கென்க. 'வெங்கட்கு வீசும்விலை' என்றதனால், ஈவோர் தாம் மதுவருந்தி மனமுவந்தவாறே ஏற்போர்க்கும் அந்நுகர்ச்சி கூடுமாறு தம்மையொப்பத் தலையளிசெய்தமை குறிக்கப்பெற்றதாம். அன்றியும், 'வீசும்' என்ற சொல்லாற்றல், கொள்வது குறையும் கொடுப்பது மிகையுமாக இரவன்மாக்களும் வரைவின்றிவழங்கினர் என, அவர் பெற்ற வளத்தின்பெருமையுணர்த்திநின்றது.

இன்னும் இச்செய்யுளால், பற்றூர்புலத்து ஒற்றர் உணராமற் சென்று ஊர்கொலைநிகழ்த்தி, நோயின்றுய்த்துப் பூசல்மாற்றி அரிதாகத் தந்துநிறுத்திய ஆநிரையாகிய செல்வமனைத்தையும் கள்விலையாட்டி தன் கொள்விலைப்பொருட்டால் எளிதாக எய்தவிடுத்த வெட்சிவீரரது கொடைமடம் இருந்தவாறென்னே! என அதனை வியந்துரைத்ததூஉம் ஆம். பிறவும் அன்ன.

[புலனறிசிறப்பு.]

இனி, பகைப்புலத்துச் சென்று ஒற்றாய்ந்துவந்தார்க்குச் சிறப்புச்செய்தல் புலனறிசிறப்பு எனப்படும். சிறப்புச்செய்தலென்றது

ஒழிந்தோ ரெல்லாரினும் அவர்க்குச் சிறப்பாகக் கொடுத்தலே. இத்துறைப்பாட்டின் கொளுவில், "சிறப்பு ஈந்தன்று" என்றது, மேற்கூறிய கொடையென்னுந் துறையோடு இஃது இயைபுடைத்தாதல் விளக்கி நின்றது.

இரவன்மாக்களெல்லார்க்குமொருதன்மையாகக் கொடுத்தல் கொடையென்னுந் துறை. இஃது அன்னதன்றிப் புலவறிந்தோர்க்குச் சிறப்பாகக் கொடுத்தலைக் கூறுவதாம். ஆகையால் இது அதனினும் வேறாய் இங்கு ஒரு தனித்துறையாக வேண்டப்பட்டது. தொல்காப்பியம் இத்துறையினைக் கூறிற்றில்லையாயினும், முதனூலாகிய பன்னிருபடலத்து இங்ஙனம் வழக்குண்மை அறியத்தக்கது.

இரவலர்க்கு ஈகை, புலவறிசிறப்பு என்னும் இரண்டும் கொடுத்தலேயாகையால், அப்பொருளொற்றுமைபற்றி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இவ்வாறு வேறுபிரித்தலை வேண்டினரல்லர். ஆகையால் அவர்க்கு இரண்டுதுறைகளும் கொடை என ஒன்று யடங்குமென்க. 'பிள்ளைவழக்கு' என இனி வருகின்ற துறைக்கும் இஃதொக்கும்.

"இளமாவெயிற்றியிவைகாணின்னையர்
தலைநாளைவேட்டத் துத்தந்தநிரைகள்
கொல்லன்றுடியன்கொளைபுணர்சீர்வல்ல
நல்லியாழ்ப்பாணர்தம்முன்றினிறைந்தன.

முருந்தேரிளநகைகாணாய்நின்னையர்
கரந்தையலறக்கவர்ந்தநிரைகள்
கள்விலையாட்டிநல்வேய்தெரிகானவன்
புள்வாய்ப்புச்சொன்னகணிமுன்றினிறைந்தன.

கயமலருண்கண்ணாய்காணாய்நின்னையர்
அயலூரலறவெறிந்தநல்லானிரைகள்
நயனின்மொழியினரைமுதுதாடி
யெயினரெயிற்றியர்முன்றினிறைந்தன."

என்பது சிலப்பதிகார வேட்டுவவரி. "இவைமூன்றுங் கொடையென்னுந் துறை" என்றார் அடியார்க்குநல்லார். இங்கு வேய்தெரிகானவன், புள் வாய்ப்புச் சொன்ன கணி என்னுமிவர்க்குக் கொடுத்தமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. ஆகையால் இவ்விலக்கியம் தொல்காப்பியத்தையே இலக்கணமாகக்கொண்டதாம்.

வெண்பாமாலையுடையார்கொள்கைக்கேற்ப வேய்தெரிகானவற்குக் கொடுத்தல் புலனறிசிறப்பென்றும், புள்வாய்ப்புச்சொன்னார்க்குக் கொடுத்தல் பிள்ளைவழக்கென்றும் தனித்தனி வழங்கற்குரியன. ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் ஒற்றுமைநயத்தால் ஒன்றென வுரைக்க, ஐயனாரித னார் இவற்றை வேற்றுமைநயத்தால் வேறென மொழிந்தனர். உரையாசிரிய ரிளம்பூரணர் "பிள்ளைவழக்கு, புலனறிசிறப்பு என்பன அத்துணைச் சிறப்பில" என்றாராயினும், பொதுவாக இரவலர்க்கீதலைக் காட்டில் இவர்கட் கீதல் மிக்க சிறப்புடைத்தென்பது வெளிப்படை. இங்ஙனம் இருவேறுகொள்கையும் ஒன்றற்கொன்று முரணுவாகலின், இஃதொரு மாறுபாடில்லா வேறுபாடென்க.

இன்னும் புலனறிந்தோர்க்குச் சிறப்புச்செய்தல் தனித்துறையாகவும் விரிக்கத்தகுமென்பது தொல்காப்பியர்க்கும் உடன்பாடாகும் "ஒற்றினுகிய வேயே வேய்ப்புறம், முற்றினுகிய புறத்திறை" (புறத்திணை. 3.) என அவர் கூறியது இதற்குத் துலக்கு. இதனுள் "வேய்ப்புறம் முற்றின்" என்புழி "வேயுரைத்தோரிடத்துச் செய்யுஞ் சிறப்புக்கள் முடிந்தபின்னர்" என்று நச்சினார்க்கினியர் நயம்பட வுரைத்தார். அன்றியும், அவர்,

"மாற்றருந் துப்பின்வயவேந்தனல்லனேல்
எற்றபெருஞ்சிறப்பென்றீஉம்—வேற்றாரிற்
புல்வேய் குரம்பைப்புறஞ்சிறைவாய்நின்றொற்றி
நல்வேயுரைத்தார்க்குநாம்.

என இதற்கு உதாரணமுங் காட்டிச்சென்றனர். ஆகையால் இப் புலனறிசிறப்பே வேய்ப்புறம் என்ற வேறொருபெயரால் தொல்காப்பித்து

வழங்கப்பட்டதென்னலாம். ஆயினும் இக்கருத்தறியாத இளம்பூரணர் இதற்கு வேறுபொருளெழுதினர். அது கிடக்க.

இப்புலனறிசிறப்பு வேய்க்குப் பின்னும் புறத்திறைக்கு முன்னுமே அமைவுடையதாக, இவ்வெண்பாமாலை அதனைக் கொடைப்பின் கூறிய தென்னையோ என்னில்: வேயுரைத்தார்க்கு வெட்சிவீரர் அவ்வுரைத்த ஞான்றே சிறப்புச்செய்தலும் உண்டு; அன்றித் தாம் வென்று மீண்ட பின்றை யாவர்க்கும் மனமுவந்தளிக்குங்கால் அவர்க்குச் சிறப்பாகக் கொடுத்தலும் உண்டு; ஆகலின் அவற்றுட் பிந்தியமுறையால் ஈண்டைக் கமைத்தது குற்றமாகாதென்க.

இனிப் பாதீடென்னுந் துறையில் பகுத்திடுதல் பெறுதற்குரியார் புலனறிந்தோரும் புள்ளுரைத்தோருமெனச் சொல்லப்பெற்றமையால், மீண்டும் அவர்க்குக் கொடுத்தலையே ஈண்டுக்கூறியது குற்றமாமென்னில்; அற்றன்று. ஆக்கொள்ளுமுயற்சியிற் செய்தார் செய்த வினை வகையறிந்து அவற்றினளவிற் கேற்பப் பகுத்துக் கொடுத்தலே பாதீடென்னுந் துறைபாயமைய, புலனறிசிறப்பு அவ்வாறன்றி வெட்சிவீரர் பேருவகையோடு வரைவின்றிவழங்கிய சிறப்பினைக் கூறுவதாம். இவ் வேறுபாடு நன்குவிளங்கவே, "தம்மினும் மிகச் சிறப்பீந்தன்று" எனவும், "செருமுனையிற் சென்றறிந்துவந்தார் பெறுமுறையின், ஒன்றிரண்டிட்டுக் கொடுத்தல்" எனவுங் கூறியதென வுணர்க. ஆகலின் மிகையென்னுங் குற்றமும் ஈண்டுச் செல்லாதாயிற்று.

[பிள்ளைவழக்கு].

இனிப் பிள்ளைவழக்கென்பது புள்ளுரைத்தார்க்கு வழங்குதலைக் கூறுவதாம். பிள்ளை—கரிக்குருவி. அஃது இங்கு அதனாலறியும் நிமித்தத்தை யுணர்த்தும் பொதுச்சொல்லாய்நின்றது. காந்தைத் திணைக்கண் 'பிள்ளைப்பெயர்ச்சி' என்னுந் துறையினும் இஃது இப் பொருள்பற்றி ஆளப்பெற்றது. பிள்ளையின்பொருட்டு வழங்கும் வழக்கு, பிள்ளைவழக்கு எனக் கொள்க. இதுவே, தப்பாமல் நிமித்தஞ்

சொன்னூர்க்குப் பெறும் மூறைமையைச் சொல்லியது என விரித்துரைக் கப்படுவது. பிள்ளையென்னுஞ் சொற்குக் கரிக்குருவி யென்னும் பொருளில் வழக்குண்மை, " பிள்ளையுள்புகுந்தழித்ததாதலால், எள்ளன் மின்றிரை" (கோவிந்தை. கஉ) என்னுஞ் சிந்தாமணியானும் அதனுரையா னும் அறியலாம்.

புலனறிந்தோர்க்குக் கொடுப்பது புலனறிசிறப்பு எனத் தனித் துறையாயினாற்போலப் புள்ளுரைத்தோர்க்குக் கொடுத்தலும் ஒரு தனித்துறையாக அதன்பின்னர் அமைவதாயிற்று. இதனையும் கொடையென்னுந்துறையுள் அடங்குவதாகக்கொண்டு, வேருக வேண்டிற் றிலர் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர். ஆயினும் பன்னிருபடலத்தை அடி யொற்றி ஐயனாரிதனார் தழுவிக்கொண்டமையின் இதுவும் மிகை யாகாதென்க.

அங்ஙனமாயின், 'பாதீடு' என்னுந் துறையிலும் புள்ளுரைத் தோர்க்கீதல் சொல்லப்படுவதால் அதனோடு இதனிடை வேற்றுமை யாதோ எனின்: அது, போரின்கண் வினைபுரிந்தார் எல்லார்க்கு மொக்க அளவறிந்து பகுத்திடுவது. இஃது அன்னதன்றிப் புள்ளுரைத் தோர்க்கே சிறப்பாக வரையாது வழங்குவதாம். ஆகவினானே இது கொடையின்பகுதியாய் அடங்குவதாயிற்று. இதுபற்றியே சிலப்பதி காரமும், "புள்வாய்ப்புச் சொன்ன கணிமுன்றி னிறைந்தன" என இதனைக் கொடையென்னுந் துறைப்பொருள்தோன்றக் கூறியதெனக் கொள்க.

இரவலர்க்கீதலே கொடையாவதல்லது, வினையாளர்க்குப் பயன் னோக்கியீதல் கொடையாகுமா றென்னை யெனில், புள்ளுரைப்போரும், புலனறிவோரும், கொல்லரும், துடியரும், பாணரும் என் றித்திறத்தா ரெல்லாம் ஒரோருவினைக் குரிமையுடையாராயினும் இத்துறைக்கேற்ப, இரவலரோடு ஒருதன்மையராகவே கருதப்பெறுவர். இங்கு அவர்க் கீந்ததும் பயன்னோக்கி ஈந்ததாகாது. என்னை? அவரவர் தம்வினைக்குத்

தகப் பாதீடாகப் பெற்றதுகொண்டு சுற்றமருத்தி ஓம்பாதுண்டு கூம்பாதுவீசி எஞ்ஞான்றும் வறியராய் இரந்தூண்வாழ்க்கையையே விரும்பி மேற்கொள்பவராகலின், அப்பண்புபற்றி அவர்க்கீந்தது கொடையே யாவதன்றிப் பிறிதன்றென்பது.

அற்றேல், இதன் வாலாற்றுச்செய்யுளில், "புண்ணலம் பல்லாரறியப் பகர்ந்தார்க்கு......கொடு" எனக் காரண காரியப் பொருள் தோன்றக் கூறிய தென்னையெனின்; அற்றன்று. "தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையா"க்கொள்ளும் இயல்பினால் அவரது செய்ந்நன்றி நினைத்ததல்லது, கொடைக்கு அதனைக் காரணமாகக் காட்டியதன்று என்க. அல்லதூஉம், 'பிள்ளைவழக்கு' என்னும் இத்துறைப்பொருள் விளங்குதற்கு அங்ஙனங் கூறினாரென்றலும் ஆம்.

அற்றேல் அஃதாக. புலனறிசிறப்பு, பிள்ளைவழக்கு என்பன முறையே புலனறிந்தோர்க்கும் புள்ளுரைத்தோர்க்கும் சிறப்பாகக் கொடுத்தல் என்னும் பொருள்முடிபால் ஒற்றுமையுடையவாகையால் இரண்டையும் ஒரே துறையாக்க அமையும்; வேறுவேறு கூறவேண்டாவெனின்: அஃதொக்கும். ஆயினும், புலனறிதலையேனும் புள்ளுரைத்தலையேனும் தனித்தனி விசேடிக்குங்கால் அவ்வவற்றிற் கேற்ற அடைதொடை புணர்த்து விரியக்கூறவேண்டுதலின், அவற்றிற் றோன்றும் சுவைநயம் மிகமிக வேறுபடுவதாகும். அதுகருதி அவற்றை இரண்டாக வகுத்தது குற்றமாகாதென்க.

இனி, வெட்சிவீரர் ஆகோள்கருதிப் பகைமேற்செல்வுழி, புள்ளுரைத்தல் முன்னும் புலனறிதல் பின்னுமே நிகழ்வனவாகலின் அவற்றை இங்கு முறைபிறழவைத்தது என்னையோ எனின், புள் நிமித்தங் கூறுதலினும் புலனறிந்துசொல்லுதல் சிறப்புடைத்தாகலின் அதுபற்றி அவர்க்குக் கொடைக்கடனாற்றியவழி நிகழ்ச்சிமுறையே முறையாகக் கோடலிற் பிறழ்ச்சியின்றென்பது. இது நிற்க.

[தொடரும்]

உ

கணபதிதுணை

கலீலவனார் சரித்திரம்.

மதுரை அமெரிக்கன்கல்லூரிப் பௌதிகசாஸ்த்ர ஆசிரியர்

ஸ்ரீமான் N. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயரவர்கள் M.A. எழுதியது.

அதிகாரம் I.

தோற்றுவாய்.

நாகரிகம்பெற்ற மேற்றிசைநாடுகளுள் கிரேக்கதேயத்திற் கடுத்தாற்போல இத்தாலியாதேசமே மிகத் தொன்மைவாய்ந்ததாகும். இத்தேயத்தினது இயற்கையழகும் செயற்கையழகும் உலகமுழுதும் வெகு பிரசித்தமாம்: "நேப்பிளைப் பார்த்தே இறக்க" என்னும் ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழியுண்டு. அப்பழமொழி இயற்றியோர் அவ் வித்தாலியநகரினது அழகைக் கண்ணுற்றோரே வாழ்க்கைப்பயனைப் பெற்றோர், மற்றையோர் பெற்றும் பெறாதவரேயாவர், எனக் கருதினர்போலும். இக்காலத்திலும் மேனாட்டியாத்திரைபுரியும் இந்தியர்கள், இந்நாட்டினது சிறப்புக்களைக் காணாது திரும்பார்கள். பண்டைச்சரித்திரச் சிறப்புவாய்ந்து, கத்தோலிக்க உலககுருவாகிய போப் என்பாரது தலைநகராய் அமைந்து விளங்கும் உரோமாபுரியும், கவிகளது வருணனை முற்றிய புளோரென்ஸும், நீரில்நாட்டிய சோதிநகராகிய வெனீஸும், இயற்கையற்புதக்காட்சிகளுட் சிறந்ததாகப் பெரிதும் வியக்கத்தக்க, "சாய்ந்தகோபுரம்" நிலைநிற்கப்பெற்ற பீசாநகரும், உலகெங்கும் புகழ்பெற்ற நேப்பில்நகரும், இடையிடையே பற்பல சிற்றூர்களும், போமுதலிய அநேக ஆறுகளும், இருமருங்கிலும் நிழன்மரங்களும் காட்சி

யழகுகளும் பொருந்தி நீண்டுசெல்லும் சாலைகளும், கண்ணைக்கவர்ந்து தமது நறுமணத்தினாலும் உருசியினாலும் செல்லுவோரது வேட்கை மீக்கூரும்வண்ணம் அபரிமிதமாகச் செடி கொடி மரங்கடோறும் நிறைந்து நிற்கும் நறுமலர்களாலும் கனிவருக்கங்களாலும் அழகுவாய்ந்த சோலைகளும், என்றைக்கும் வேனிலே எனக் கருதும்வண்ணம் பொற் பொலிவுபொருந்திய வானத்தினழகும் இந்நாட்டின்கண் ஒருங்கே அமைவனவாதலின் இந்நாட்டினைக் காணப்பெற்றோரது அரும்பேற்றினை என்னென் றுரைப்பாம்!

இவ் வித்தாலியதேயத்திற் றோன்றிய மானிடமணிகள் பலராவர். ஐரோப்பாமுழுதையும் உரோமாபுரியின் தனியாட்சிக்குட்படுத்திய உயர் ீரரான யூலியசீசரும், மக்களது காதிற்கினிய மொழிமாரி பொழிந்து சபாவல்லவராய்விளங்கிய சிசரோவும், தான் காதலுற்ற அழகாசியாகிய பீற்றிசினையடையப்பெறாது, அப் பெருங்காதலே காரணமாக இடைவிடாது மனங்கசிந்து நரக துறக்க வநுபவங்களைத் தெய்வப்புலமையானுய்த் துணர்ந்து காப்பியமியற்றிவைத்த ஆல்பியரி தாந்தியும், மேனாட்டினில் 'ரினைசான்ஸ்' எனப்படும் அறிவுமறுமலர்ச்சியைத் தந்துவளர்த்த அறிவுநூற் றந்தையாகிய பொக்காச்சியோவும், சங்கீத சாகித்திய சிற்ப சித்திரக்கலைகளிலும் தருக்க வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலும் புலமைபெற்று அரசாங்கத்தில் உயர்தரப்பதவிகளைவகித்து உலகாநுபவத்திற் பெரிதும் நிறைந்து எங்கெங்கும் இசைபரப்பி வாழ்ந்த லியனார்டோ வீஞ்சியும், சிற்ப சித்திரக் கலைகளிற் றுறைபோகிய மைக்கல் ஆஞ்சலோவும், தியாக புத்தியிற் சிறந்தோராகிய காரிபால்டி, மஜீனி யாகிய தேசபக்தர்களும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியையே தமது அருந்தொண்டாகப் பூண்டு அதன் காரணமாக 'இங்குசிஷன்' எனப்படும் மதமன்றத்தினாற் சிறைப்படுத்தப்பெற்றுச் சொல்லொணாத்துன்பங்களையும் அநுபவித்து வானசாஸ்திரத்தை உலகினுக்கீந்த பெருந்தகையாளராகிய கலீலவனும் இவ் வித்தாலியநன்னாட்டின் மக்களேயாவர். இனி நமது சரித்திரத்தலைவராகிய கலீலவரது வரலாற்றினைத் தொடங்குவதே ஏற்புடைத்தாகும்.

அதிகாரம் II.

வாலிபப்பருவம்.

இத்தாலியாதேயத்து மாகாணங்களில் ஒன்றாகிய தஸ்கனியி லுள்ள பீசாநகரில் போனஜுட்டியெனத் தொன்மைவாய்ந்த பிரபு வமிசமொன்றுண்டு. அம்மரபிலுதித்தவராகிய வின்ஸென்ஸோ கலீலீ என்பார்க்கு கி. பி. 1564-ஆம் பிப்பிரவரிமீ 18உ அன்று ஓர் ஆண் குழவி பிறந்தது. அதற்குக் கலீலவன் எனப் பெயரிட்டார்கள். வின்ஸென்ஸோவென்பார் மற்றைப் பிரபுக்களைப்போல வீணே காலத் தைப் போக்குபவரல்லர். இவருக்குச் சங்கீதத்தில் மிகுந்த பிரியம். இரஸவாதம், அருங்கருவிகளையியற்றல், இயற்கைச்சாஸ்திர ஆராய்ச்சி முதலியவற்றில் இவருக்கு மிகுந்த பற்றுண்டு. இது பற்றேயன்று, வீண்பயித்தியமே; என்று கூறுவார் பலரே யென்றால் அக்காலத்தவரின் குறுகிய நோக்கம் பெரிதும் விளங்கும். இவர் மிகுந்த விரிவான நோக்க மும் எவ்விஷயத்திலும் உண்மையைக் காண்பதில் அடங்காத விருப்ப மும், உடையவரென்பது நிச்சயம். பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தாற் பகுத் தறிதற்கு விஷயமான எந்தவிதச்சித்தாந்தத்தையும் அறிவினால்மட்டுமே யன்றிப் பற்பலவிதமாகப் பயின்ற பிரத்தியட்சப் பரிசோதனைகளா லும் நன்கு ஆராய்ந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல்வேண்டும் என்பதும், அவ் விதம் வெகு எச்சரிக்கையுடன் செய்த பிரத்தியட்சப் பரிசோதனைகளாற் கிடைக்கும் முடிவும் சித்தாந்தமும் மாறுபாடுகொள்ளுமாயின், அச்சித் தாந்தத்தின் தொன்மைபற்றியோ, அழகுபற்றியோ, அதனை இயற்றியோ ரது பெருமைபற்றியோ, அப்பரிசோதனைமுடிவை அலட்சியம் செய்யாது, பரிசோதனை பிழைபட்டிருப்பின் அதிலுள்ள தவறு யாதெ னக் கண்டுபிடித்துக்காட்டியோ, அல்லது சரியானால் சித்தாந்தத்தை ஏற்றவாறு ஒழுங்குபடுத்தியோ அளிக்கவேண்டியது சாஸ்திர ஆசிரியரது கடமை என்பதும் வின்ஸென்ஸோ அவர்களது முக்கியக்கொள்கைகளா யிருந்தன. இக்கொள்கைகளே தற்காலத்திலும் மேனாட்டுச் சாஸ்திரங் களுக்கு வன்மையளித்துவருகின்றன. இத்தகைய விரிந்த நோக்கத்

துடன் தனது அறிவின் பெருக்கத்தையே பெரிதும் பாராட்டிக் கல்வி வழியே முயற்சி பொருள் காலம் மூன்றினையும் இடைவிடாது செல விட்டுவந்ததினால் அவருடைய தந்தையாரளித்த செல்வமுழுதும் மிகச் சுருங்கிவிட்டது. ஆனால் வினையின்பயன் வீணாமோ? அவரது முயற்சிப்பயனெல்லாம் சிறுகலீலவனிடத்துச் சிறப்புற்று விளங்கின. அவனுக்குக் கிடைத்திருந்த பொருட்செல்வம் அழிந்தாலென்? அதனினும் உயர்ந்தசெல்வத்தைச் சிறுவன் பிதுரார்ச்சிதமாகப்பெற்றான். அவனிடம் உண்மையான பிரபுவுக்குரிய இலக்கணங்கள் பொலிவுடன் விளங்கின. மக்கட்குப் பேரணியாகிய சங்கீத சிற்பக் கலைகளில் உயர்ந்த அறிவும், கருவிகளமைப்பதில் அருந்திறலும் உண்மையையே பெரிதும் விரும்பி அதன்வழியே நிற்கும் உறுதிப்பாடும் இயற்கையாகவே அவனிடம் குடிகொண்டிருந்தன.

இத்தகைய உயர்ந்தஇயல்புகள் ஒருகுழந்தையிடம் பொருந்தி நின்றால் எத்தந்தையும் மனமுவந்து பூரிப்பானன்றோ? ஆனால் இப்பொதுவியல்பு வின்ஸென்ஸோ விஷயத்திற் சிறிதும் பொருந்தாது அவரதுமனத்திலுண்டாயது உவகையல்ல, அமைதியின்மையே. இதில் ஒரு சிறிதும் ஆச்சரியமின்று. தனது ஆராய்ச்சிவழியைப் பின்பற்றிச்செல்வதால் வறுமைப்பிணியுறுவதே திண்ணமென்பதைத் தனது வாழ்க்கையிலேயே அறிந்துகொண்டாரன்றே? அப்பிணியினது கொடுமைகளைத் தன்மாட்டுத் துன்புறுத்தாது அகற்றிநின்றது தனது முன்னோர்கள் சேமித்துவைத்த பொருளன்றோ? அப்பொருளினையோ தன்மைந்தனுக்குத் தான் அளிக்கவில்லையே! அவனும் தன்னைப்போலக் கணிதத்தையும் இயற்கைஆராய்ச்சியையும் பின்பற்றுவானாயின் அவன்கதி அதோகதியாமன்றோ? இக்காரணம்பற்றியே தன்மகன் சிறுவனாயிருக்கும் பொழுது விளையாட்டாகச்செய்துகொள்ளும் கருவிகளைப்பார்க்குந்தோறும் பல்வேறுவிஷயங்களைப்பற்றி அவருடன் வினவுந்தோறும் வின்ஸென்ஸோவுக்கு மிகவும் அச்சமே உண்டாயிற்று. ஆதலால் தனது மைந்தனை அவ்வழிகளிற் செல்லவிடாது அக்காலத்திற் பெரிதும்

இலாபமளிக்கும் தொழிலாயிருந்த வஸ்திரவியாபாரத்திலேயே அமர்த்த வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தார்.

விரும்பியதொழில் வியாபாரமேயானாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரிய வேண்டுமாதலின் வின்ஸென்ஸோ தனது புதல்வனை ஒரு பாதிரிமார் பள்ளிக்கூடத்திற் கனுப்பினர். நல்லுறமிட்டநிலத்திலோர் நல்வித்து வீழ்ந்ததேபோல் அவ் வுயர்தரப்பள்ளியிற் கலீலவனர் சேர்ந்ததால் மிகுந்த நற்பயன்களே விளைந்தன. பசி மிகுந்து நா வறண்டு அல்லலுற்றோர்க் களித்த நல்லமுதும் நன்னீருமேபோன்று கலீலவனர்க்குக் கல்வி கேள்வி யின்பங்கள் காவாதுவழங்கப்பெறவே அவர் அளவளாவி விருப்பமுடன் ஏற்றுத் தனது ஆசிரியரும் வியக்கும்வண்ணம் அறிவில் நிரம்பி விளங்குவாராயினர். தனது தாய்மொழியில்மட்டுமேயன்றிக் கிரேக்கம் லத்தீன் மொழிகளிலும் மிகுந்த தேர்ச்சியடைந்தார். இசைக் கருவிகளின் நுட்பங்களை நன்குணர்ந்து, கேட்பவர்மனதைக் கவரும் வண்ணம் ஒலியெழுப்பிப் பாடுவதில் அருமையாகத் தேர்ந்தார். அவருடைய இறுதிக்காலத்திற் பலவேறு துன்பங்கள் மிகுந்துதோன்ற இச்சங்கீதப்பயிற்சியே அவரது ஆற்றுதற்கரிய மனநோய்க்கு ஒப்பற்ற மருந்தாயிற்று. மேலும் சித்திரக்கலையிலும் மிகுந்த பயிற்சிபெற்றுப் பற்பல முதிர்ந்த கலைவல்லாரும் இவரது மதிப்புரையைப் பெரிதும் போற்றும்வண்ணம் இவ் விளம்பிராயத்திலேயே அந்நூலறிவிலும் மிகுந்தார். கி.பி. 1581-ஆம் நவம்பர்மாதத்திற் கலீலவர் மெற்றிக்குலேஷன்பரீட்சையில் தேர்ச்சியடைந்தார்.

இவ்வளவு சிறப்புடன் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த மைந்தனுக்கும் துணிவியாபாரத்திற்கும் வெகுதூரமென்று வின்ஸென்ஸோ முடிவு கொண்டார். மேலும் உயர்தரக்கல்வியேயன்றி வேறொன்றும் தனமகனுக்குப் பொருத்தமுறாதெனக் கருதி உயர்தர மருத்துவப்பயிற்சியை யளிப்பதே நலமெனத்துணிந்து கலீலவரைப் பீசாநகரத்துப் பல்கலைக் கழகத்திற் சேர்த்தார். தன் மகனுக்குக் குழந்தைப்பருவம் முதற்

கொண்டு கணிதத்திலேயன்றி மருத்துவத்திற் பற்றுச் சிறிதுமில்லை யெனத் தமக்குத் தெரிந்தும் வின்ஸென்ஸோ இவ்வாறு செய்தது சரியே. கணிதப்பயிற்சியைத்தொட்டாலதனோடிணைபிரியாத சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் கூடச்சேர்ந்து தன்புதல்வனை வறுமையிலாழ்த்திவிடுமென்ற பயம் அவர்க்கிருந்ததென முன்னர்க் கூறினோம். ஆராய்ச்சிகளிற் பொருளைச் செலவிடாமலிருந்தபோதிலும், கணித ஆசிரியத் தொழிலைக்கொண்டே வயிறுவளர்ப்பது அசாத்தியமெனக் கருதித் தன்மகனுக்கு வைத்தியத் தொழிலைவேண்டினார். அக்காலத்துமக்கள் கணிதத்தை வெகு இழிந்ததாகவும், மருத்துவத்தை மிகச் சிறந்ததாகவும் கருதினார்கள். அப்பொழுது கணிதசாஸ்திரம் உயிரற்று இருந்ததெனவே கொள்ளவேண்டும். ஒரு சிறுபான்மையோரே அதற்குரியநூல்களைப் பிரத்தியக்ஷ ஆராய்ச்சிக்குச் சிறிதேனும் உட்படுத்திப் பரிசோதித்துத் தெளிவுறாமல் மிகுந்த பிரயாசையுடன் பொட்டை நெட்டுருவாகப் பயின்று அந்நூல்களின் சூத்திரங்களை அவரவர்கள் யுக்திக்கேற்றவாறு பலவாறாகப் பொருள்கூறிவந்தார்கள். அந்நூலினை உயிர்ப்பித்து உலகத்தார் விரும்பும்வண்ணம் அழகுசெய்துகாட்டுவதற்கு வேண்டிய ஆற்றலற்றவராய் இருந்தனர். ஆதலின், மக்களது ஆதாவு குறைந்து அந்நூலும் குன்றியதால் அதனைப் பயின்றோரும் இழிந்தநிலை யெய்தினர். கணிதமும் அதனைப் பயின்றோரும் இவ்வாறாக மருத்துவம் ஆக்கம்பெற்று மருத்துவர் உயர்நிலையுற்றனர். இதற்குக் காரணம் வெளிப்படையே. மக்கள் கணிதத்தை மறந்தால் தலை நோகமாட்டாது; மருத்துவத்தைப் புறக்கணித்தாலோ தீராப்பிணியுண்டாம். கணித ஆசிரியரை அநாதரவு செய்தால் உயிருக்குக் கேடில்லை; ஆனால், பிணிகளைத்தீர்க்கும் பண்டிதரை விரோதித்து உயிர்வாழ்தல் ஒருகாலும் இயலாது. ஆதலின் அக்காலத்து மக்கள் எக்காலத்தவரையும்போன்று கைகண்ட பயனளிக்குந் தன்மையைக் கொண்டே சாஸ்திரங்களையும் மதிக்கலாயினர். எனவே, அக்காலத்துக் கலைக்கழகங்களிற் கணிதத் தலைமை ஆசிரியர்க்கு மாதச்சம்பளம் சுமார் 16 ரூபாயும், மருத்துவ ஆசிரியருக்குச் சுமார்

500 ரூபாயும் என்றால் அதில் யாதொரு ஆச்சரியமும் இல்லை வின்ஸென்ஸோ தமது மைந்தனுடைய கல்வியிற் கணிதத்தை வெறுத்து மருத்துவத்தையே விரும்பி ஏற்றாரென்பதும் விந்தையன்று.

தந்தையாரின் மனதுக்கியைந்தவாறே கலீலவரும் பீசா யூனிவர்சிடியில் மருத்துவமாணவராகப் பயின்றுவந்தார் அப்பொழுது ஒரு நாள் அவர் தேவாலயத்திற் றொழுதுகொண்டிருக்குங்கால் ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுற்றார். அதன் வரலாறு பின்வருமாறு. ஒருவன் அவ்வாலயத்தின் விட்டங்களிலிருந்து சங்கிலிகளிற் றொங்கிய சரவிளக்குகளைப்பொருத்திக்கொண்டு செல்லுங்கால் அவற்றிலொன்றைச் சிறிது அசைத்துச்செல்ல நேர்ந்தது. அவ்விதம் அசைக்கப்பெற்ற விளக்கு முன்னும் பின்னுமாக ஆடத்தொடங்கிற்று அதனைக் கண்ணுற்ற கலீலவருக்கு அவ்வாட்டங்களின் ஒழுக்கத்தைநோக்கச் சற்று வியப்புண்டாயிற்று. உண்டாகவே ஒவ்வோராட்டத்திற்கும் எத்துணைகாலம் வேண்டியிருந்ததென்பதை ஆராயத்தொடங்கினார். அக்காலத்திலோ கடிகாரம் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. காலமளக்கும் கருவிக்காக யாது செய்தாரெனின் தனது நாடியையே அதற் கேற்ற கருவியாகக்கொண்டார். தனது ஒருகைநாடியை மற்றொருகைபாற்பற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள ஆட்டங்களுக்கு எத்தனைமுறை தனது நாடி துடித்ததென்பதை ஆராய்ந்து ஒரு ஆட்டத்திற்கு வேண்டியகாலம் இவ்வளவெனக் கணக்கிட்டார். விளக்கின் ஆட்டத்தினது ஆக்கமும் வரவரக் குறைந்துசென்றது. மறுபடியும் முன்போலவே ஆட்டத்தின் காலத்தைக் கண்டுபிடித்தார். இப்படிச் செய்யவும் ஒரு முடிவுகொண்டார். அது யாதெனின், ஆட்டத்தினது ஆக்கம் சிறிதாயினும் பெரிதாயினும் ஒவ்வொரு ஆட்டத்திற்கும் வேண்டிய காலம் ஒரே அளவினதாகும் என்பதே. இந்த நிகழ்ச்சி கலீலவருக்குப் பெரிதும் ஆச்சரியமாயிருந்தது. அவர் தனது இருக்கைக்குச் சென்றதும் ஒரு மெல்லிய கயிற்றில் ஒரு கனமான வஸ்துவைக் கட்டித் தொங்கவிட்டு அதன் ஆட்டத்தை ஆராய்ந்தார். அதனைப் பன்முறை விரிவாகவும் இலேசாகவும்

இடம்பெயர்த்தும் அதன் ஆட்டகாலம் ஒரே அளவினதாய் இருந்தது. கயிற்றினது நீளம் ஒரே அளவினதாய் இருந்தவரையில் ஆட்டகாலமும் ஒரே அளவுபெற்று இருந்தது. கயிற்றினது அளவைச் சிறிது நீட்டவே ஆட்டகாலமும் நீண்டது. ஆகவே இக்கருவியைக் காலம் அளத்தற்குச் சிறந்ததாகத் தெளிந்தார். இக்காலத்தில் இதனை ஆங்கிலத்திற் பெண்டுலம் என்றும் தமிழில் இலம்பகம் என்றும் வழங்குவார்கள். கலீலவருக்குப்பிற்பட்டகாலத்தவராகிய ஹைஜன்ஸ் என்னும் வானசாஸ்திரியார் இவ் விலம்பகத்தை முக்கிய உறுப்பாகக் கொண்டு ஒரு கடிகாரத்தை நூதனமாக அமைத்தார். இக்கடிகாரமே சிற்சில சீர்திருத்தங்களுடன் நமதுகாலத்தில் பெண்டுலக் கடிகாரமாக வழங்கிவருகிறது.

கலீலவனியற்றிய இப்பெண்டுலமானது பிற்றைக்காலத்தவர்க்கு மட்டுமேயன்றி அக்காலத்தவர்க்கும் மிகுந்த பயனளித்துவந்தது. நோயாளிகளுடைய நாடியின் வேகத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு ஏற்ற காலக்கருவியில்லாமல் அக்காலத்து மருத்துவர் பெரிதும் இடர்ப்பட்டு நின்றார்கள். அவருக்குப் பெண்டுலம் மிகவும் உபயோகப்படுவதாயிற்று. இப்பெண்டுலம் பல்ஸிலஜி அதாவது நாடிமானி யெனப் பெயர்பெற்று மிக உயர்ந்தோர்முதற் சாதாரண வைத்திய ரீறாகப் பலராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்று வழங்கப்பட்டது.

மேலும், இப்பெண்டுல தத்துவம் ஒரு நூதனமான கணிதம் சார்ந்த இயற்கைப் பொருளாராய்ச்சியாதலான் கணிதஆசிரியர் பலரும் இவ் விளைய மாணவரின் ஆற்றலைக்கண்டு வியப்புற்றார்கள். இவ் வாராய்ச்சியே கலீலவரின் சீக்கிரம் ஏற்படவேண்டியதோர் பெரிய மாறுதலுக்கு அறிகுறியாயிற்று.

[தொடரும்]